

Мунира АЗАМАТ қизи

ХАЙРАТ

Шеърлар

Қарши
«Насаф» нашриёти
2005

84(5-й)6-5 Ўзб. б.д. 2326.

Шеърлар

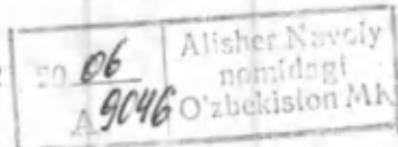
Шеър - кўнгил мулки. Бу мулки борлиқни
кимдир ёрқин ифодаларда, кимдир эса...
бир сўз билан айтганда, салоҳияти дараҷа-
сида тасвир этади.

Мунира Бозорованинг шеърларида Ватан-
га муҳаббат, устоз ва онага эҳтиром,
дўстлик ва садоқат туйғулари мадҳ этилган.

40 32293
091

Б 4702620202-67 67-2005 М.Бозорова.2005-й
376(11)2005

ISBN 5-7323-0507-2

«ҲАЙРАТ»НИНГ СИЙРАТИ

Илм мутолаасига киришиб, ижод қаламини қўлга олган ёшларнинг иқтидорига бир назар ташлаганингда ҳайратланасан, киши.

Қўлимда Мунира Азamat қизи (Бозорова)нинг «Ҳайрат» номли илк ижод намунаси турибди-ю, негадир, шулар хаёлимдан кечди. Бир қўлда шам, бир қўлда қалам деганлариdek, Мунира қизимиз ҳам бир қўлда илм излаш, бир қўлда назм қаламини тутиб пешкашлик қилиши, гарчи бу ижод йўли нечоғли мashaқатли бўлмасин, барибир, хурсанд бўлдим. Тўғриси, бугун ёшларнинг илмга чанқоқ, ўзига хос шижаоткор, фидойи, билимдон ва анчайин изланувчан қатлами кўтарилган тўлқиндек «бостириб» келаяпти. Бу тўлқин, иншооллоҳ, хайрлидир.

Мунира ҳам ана шу тўлқиннинг ичидаги ўзи яратиб, ўзи йўл очиб келаётган ёшлардан бири. Унинг «Ҳайрат»идан ана шуларни туйиш ва илғаш мумкин. Айниқса, Муниранинг шеърларида инсон портретига чизгилар, Ҳаққа интилиш, Ватан ҳисси ва мустақилликни мустаҳкамлашга бўлган фидойилик, эътиқод юксакликлари каби соф инсонийлик туйгулари устуворлик қиласади. Унинг шеърларида осмон-осмон орзулар, пок туйгулар у билан бирга яшайди. Шеърдан-шеърга, мисрадан-мисрага кўчади.

Мен шоира қизимиз Муниранинг ижодига янада парвоз, янада умрбокийлик ва катта йўлга оқ йўл тилайман.

Хусанжон Амин Фузорий,

Ўзбекистон Ёзувчилар ўюшмаси аъзоси, болалар шоири.

ВАТАН

Ватан битта, она ягона,
Уни асло ажратолмайман.
Иккиси ҳам буюк дурдона,
Қалдан мудом құмсағ толмайман.

Мехрибон онасан эй азиз Ватан,
Катта-ю кичикнинг ҳаёт бешиги.
Сенга баҳшидадир бутун жон-таним,
Сендан күрк олган жаннат эшиги.

Бутун умрим баҳшида сенга,
Шоядки мен узолсам қарзим.
Тупроқларинг түтиё менга,
Ҳаётманки, қиласман таъзим.

ФУЗОРИМГА ҚАСИДА

Гўдақликдан ҳавасим тортди,
Азиз юртим бокира умри.
Жон-танимга муҳрдай ботди,
Ақлим олди покиза нури.

Фузорим, сен ҳамиша дилда,
Ўтмишингни излайман доим.
Тарихларинг ҳозирча тилда,
Онам каби меҳринг мулойим.

Тебратсам гар уйқу бешигин,
Ўз умримдан розилигим бу.
Шояд очсам тилсим эшигин,
Муродимга етганим ҳам шу.

Ипак йўлин белбоғисан,
Ардоғимсан, Фузорим.
Халқим кўзи-қароғисан,
Яшнайвергин, Фузорим.

Топдинг камол истиқлолдан,
Орзуларинг йўлдошdir.
Ватан обод истиқлолдан,
Ризқ мўл, ҳалол нон-ошdir.

Шукронам бор, хайриҳоҳ
Сабру қаноат, бардош.
Меҳнат ҳалол, Ҳақ ҳам огоҳ,
Оқибатдир кўзу-қош.

Ардоқлайди сени аҳдинг,
Пок меҳнатинг хирмони.
Юксакликлар сенинг шаҳдинг,
Халқимнинг йўқ армони.

Мени мафтун этар қадим Фузорим,
Аждодларим хоки - мисли гулзорим.
Шарку Farb белбоги бўлган она юрт,
Кечмишлар қаҳридан бўлганди унут.

Узоқ йил эгилди қадди-қомати,
Дийдордан ажралди кўп одам зоти.
Бошларга ёғилди маломат тоши,
Талон-торож бўлди пок нону-оши.

Оналар сарсондир фарзанд ахтариб,
Ўзгалар қўлида оталар ғариф.
Инсонлар ғурури пулга сотилди,
Адолат истаган дарҳол отилди.

Шукрким, йўқолди қарғалар, зоғлар,
Булбул овозидан яшнади боғлар.
Шукрким, яшнади Фузорим яна,
Мангу яшнайверар Фузорим яна.

ТАВАЛЛО

Мирижандада ётар авлиё,
Қалбим айтар: «У тирик доим».
Дил кечмишим ҳеч эмас рёё,
Кўз ёш томар секин, мулойим.

Тилларимга қуйилар калом,
Эригандай тупроқ, тош, метин.
Секингина дейман ассалом,
У Шайх Умар ибн Шаҳобиддин.

ҚАДИМ МАДРАСА

Ақлим олар қадим мадраса,
Тенги йўқдир, кўркам шунчалар.
Гумбазлари чиройли роса,
Нур таратар ярим ой - қамар.

Ўз-ўзимга бераман савол,
Бу юртимнинг қадим навоси.
Ҳақ асрасин, бўлмасин увол,
Роҳатбахшdir ҳатто ҳавоси.

Ҳаяжон-ла дедилар бобом,
Ўттиз учта бўлган хонаси.
У тарқатган ҳақдан илм-калом,
Мактабларнинг катта онаси.

Узоқ йиллар хўрланган эди,
Мана, яна кўтармоқда қад.
Истиқлолим ғамини еди,
Обод бўлар мадраса албат.

КИТОБ

Менинг севганим китоб,
Қалбим нурлари офтоб.
Севиб-севиб ўқийман,
Баъзан шеър ҳам тўқийман.

Кўймайман ҳеч қўлимдан,
Адаштирмас йўлимдан.
Қаҳрамонлик изи шу,
Мактаб қизу-ўғли шу.
Умидларим кўп, катта,
Ҳақ етказар албатта.

ХАЙРАТ

Мактабдан келиб синглим,
Мени қучоқлаб олди.
Ниманидир яширди,
Құли орқада қолди.

Бир күрай десам, кулиб
Қани дейди севинчи.
Такрорлаб тұлиб-тұлиб:
Сиз ҳам мендай бўлинг-чи.

Рақсга тушиб бугун,
Қойил қилдим барчани.
Қўлимдаги бу тугун,
Мукофоти арчанинг.

Ҳа, бир ҳайратда қолдим,
Кучоқлаб ўпиди олдим.

ШОИРАГА

Онам бўлинг, устозим бўлинг,
Тил-дилларим, устозим бўлинг.
Ақлу идрок торим чертганда,
Умрим бўйи чин созим бўлинг.

Инсон қалбин куйчиси сизсиз,
Ўрнак олар ҳар бир ўғил-қиз.
Умид, ишонч неъмати сиздан,
Ошиқ банда демайди эссиж.

Шеърларингиз - олов, ёнаман,
Чақириқсиз, қулоқ соламан.
Туну-кунлар қўлимда китоб,
Сабоқларни сиздан оламан.

Шоирасиз, айтиш-ку осон,
Шояд бахшиш этолсам достон.
Овозингиз машриқ-мағрибда -
Илҳақ мудом, ҳатто Ер-осмон.

ХАҚ УЧУН

Хақ йүлига киргандар,
Аямас саховатин.
Химматини билдиримас,
Айтмас зурриёд - зотин.

Чақа берса бировга,
Эълон қилгувчилар бор.
Шуни сенга бердим деб,
Дилларга берар озор.

Үнг қўли берганини,
Билмаслигин чапи ҳеч.
Англаб етамиз қачон,
Маъносини эрта-кеч.

СИНГЛИМГА

Сингилгинам, эргаш ортимдан,
Қалам берай, қўлларингга ол.
Насиб этсин Ҳақ йўлин чиндан,
Сўзларимга сен-чи қулоқ сол.

Ватанни сев, ардоқла уни,
Тупроқларин эт доим тавоб.
Илм эгалла, ўқи кун-туни,
Қадрламоқ - буюк бир савоб.

Она юрт ҳам олқишилар ҳар дам,
Арзандам деб атагай доим.
Мехринг бўлур бақувват, бардам,
Қалбларинг ҳам майнин, мулоим.

Нега шам бўламан бўлмасдан чироқ,
Нурларим порласин оқу-қорага.
Дўстларим юрмасин мендан ҳеч йироқ,
Шояд малҳам бўлсам бир қалб ярага.

Ногирон қўлидан тутсам бир бора,
Қувват бўла олса биргина сўзим.
Инсон деб эсласалар мени ҳам зора,
Розиман муҳтождан узмасам қўлим.

ИККИ ГУЛ

Боғимизда ўсган икки гул,
Эрта туриб қўл узатаман.
Бири чаман, бирлари булбул,
Бош эгганча жим кузатаман.

Дадам дейман бирин опичлаб,
Сарвиқомат онамдир бири.
Чарчамайман сув бериб, ишлаб,
Мехрим олар синоат - сири.

Бу асрордан хабар бер, Оллоҳ,
Нелар айтар гуллар тақдири.
Кувонаман, пичирлайман гоҳ,
Узоқ бўлсин уларнинг умри.

МЕХРИБОНИМ

Мехрибоним, күтлайман сизни,
Омон бўлинг, толманг ҳеч қачон.
Мехрибони - уч ўғил, қизи,
Соябонсиз чинордек чунон.

Кошкийди мен узолсам қарзим,
Бош устига кўтарсам шояд.
Асло бўлмас армоним, арзим,
Илтижоим қалбимдан фоят.

Волидамиз улуғладик биз,
Ҳақ олдида қарздормиз доим.
Ҳеч демайлик билмайман, эссииз,
Ҳар икки қалб бўлсин мулоим.

ОРЗУЙИМ

Орзуйим инсон бўлмоқ,
Халқقا асл фарзанд бўлмоқ.
Куну-тун билим олсам,
Қалбимга қулоқ солсам.
Касб-ҳунар әгаллай деб,
Халқ, Ватан ғанини еб.
Ажралмайин устоздание,
Пок дил, пок тил, овоздан.
Пок бўлса гар дўст-ёрим,
Дилда қолмас армоним.

УМИДИМ ҲАҚ

Дугонам деб ушладим,
Дўстим бўлгин ҳамиша.
Севдим, кўнглим хушладим,
Ҳамроҳ бўлсин андиша.

Тирикман, қалбимдасан,
Адашганда йўриқчи.
Туну-кун лабзимдасан,
Ёмонлардан қўриқчи.

Сўрайман Оллоҳимдан,
Сендан ажратмасин ҳеч.
Хабар ол аҳволимдан,
Умидим ҳақ эрта-кеч.

РОСТ АЙТАЙ

Дугонажон, шу бугун,
Софингирдинг мени кўп.
Уйга таклиф қилгандим,
Бораман дегандинг, хўп.

Кириб-чиқиб кўчада,
Куни бўйи кўз тутдим.
Ухламай тун кечада,
Софинчим ичга ютдим.

Хавотир олдим сендан,
Нималардир бўлди-ку.
Бир кўнгироқ қилмадинг,
Тоқатларим сўлди-ку.

- Фақат сен бил, рост айтай,
Нотаниш бир хат олдим.
Хаёл олиб қочди-да,
Сенга келолмай қолдим.

ТУРНАҚАТОР

Турналар қаторини,
Мен ҳайрат-ла кузатдим.
Бир-бир санаб борини,
Сүнг қалбга құл узатдим.

Сон-саноғи жуда күп,
Тартибли ёзар қанот.
Барчаси текис, бир түп,
Ақлли экан бу зот.

Үтмас биридан-бири,
Олдинда бошчиси бор.
Шудир яхшилик сири,
Хақ экан турнақатор.

ҚҰЗИЧОҒИМ

Онасин күрмай қолса,
Маърайди Құзичофим.
Хатто овутолмайди,
Күлдаги құғирчоғим.

Үт бераман ачомлаб,
Кайрилмайди, боқмайди.
Лабларига қўйсам лаб,
Бош силкийди, ёқмайди.

Бобомга айтсам агар,
Дейдилар: «Ўхшар сенга.
Йиғлама, десам сен кар -
Кулок тутмайсан менга».

ХҮРОЗИМ

Хүрөзим бор хабарчи,
Дони мүл, ошиғ олчи.

Ейди қўлимдан овқат,
Оёқ патлари қат-қат.

Ёнимдан кетмайди ҳеч,
Мен-ла бирга эрта-кеч.

Силкинар патин тараб,
Доимо менга қараб.

Мен ҳам дарҳол сўзлайман,
Муддаосин кўзлайман.

Секин силаб бошини,
Эркалайман тожини.

Тез-тез қичқириб қўяр,
Менинг меҳримдан тўяр.

Дўстлар ахтараман қалбим титкилаб,
Топиб ололмайман юракка яқин.
Ошкор ҳайқираман, баъзан шивирлаб,
Баъзида ҳаттоқи овозим чақин.

Кошкийди тополсам дил қарогим,
Фидо айлагим бор жисму жонимни.
Қаердан ахтарай дўст яроғини,
Ўзгага атамасман бирор онимни.

Умрим бахшидадир покликка мудом,
Илҳақ-ла сафидан жой олсан дейман.
Шоядки қолдирсан мен ҳам яхши ном,
Демакки, охират ғамини ейман.

ТҮРТЛИКЛАР

Чумолига бир боққин,
Ундан ахтар ҳикматни.
Туну-кун йиғар ризқ-рўз,
Кутмай ўзга ҳимматни.

Чамандаги атиргул,
Сенга ошиқдир булбул.
Хонишдан нола қилиб,
Бош эгар гўёки қул.

Сиз жонажон онасиз,
Фарзандим деб ёнасиз.
Шўхлигин кўриб баҳам,
Мехрларга қонасиз.

Буюксан сён, эй китоб,
Тунда ой, кундуз офтоб.
Оlam илмининг нури,
Хар сатринг бир моҳитоб.

Ха, нур сочди истиқлол,
Бу халқим учун иқбол.
Орзу-умид таянчи -
Умр бўйи яйраб қол.

Устоздан сабр олдим,
Талабалик йилларим.
Қалбимга меҳрин солдим,
Бурродир дил, тилларим.

Кўп бўлсин дўстинг доим,
Лек сарала, сайлаб ол.
Қалбингни эт мулойим,
Яхшилик-ла абад қол.

Дўстдан қийин ажралиш,
Кечириб тур ҳамиша.
Тушмасин бошга ташвиш,
Кўрқоқликмас андиша.

Саховатинг кўр баҳам,
Яхшилик топсин инсон.
Тезда қайтар сенга ҳам,
Шундай эҳтиром, эҳсон.

Қийин аҳволга тушса,
Дўст учун бўлгин мадад.
Севиниб сени қучса,
Камтар бўл, бу зўр одат.

МУНДАРИЖА

«Хайрат»нинг сийрати.....	3
Ватан.....	4
Ғузоримга қасида.....	4
Тавалло.....	6
Қадим мадраса.....	7
Китоб.....	7
Хайрат.....	8
Шоирага.....	9
Ҳақ учун.....	10
Синглимга.....	10
«Нега шам бўламан...».....	11
Икки гул.....	11
Мехрибоним.....	12
Орзуйим.....	12
Умидим ҳақ.....	13
Рост айтай.....	13
Турна қатор.....	14
Қўзичноғим.....	14
Хўроғим.....	15
«Дўстлар ахтараман...».....	16
Тўртликлар.....	17

АДАБИЙ- БАДИЙ НАШР

БОЗОРОВА МУНИРА

ҲАЙРАТ

Шеърлар

Ўзбек тилида

Муҳаррир: З.Омонова

Техник муҳаррир: Ч.Раҳмонов

Мусахҳиҳа: З.Омонова

ИБ0899

Теришга 21.11.2005 йилда берилди. Босишига 21.11.2005
йилда рухсат этилди. Бичими 84x108 1/₃₂. Шартли босма
табоги 1,05. Шартли бўёқ-отт. 1,11. Нашр босма табоги 0,46.
105-2005- шартнома. 204-буюртма. 100 нусхада. Эркин нархда

“Насаф” нашриёти, 730018, Қарши шаҳри,
Мустақиллик шоҳ кўчаси, 22-үй.

Қашқадарё вилоят Матбуот ва ахборот бошқармаси
хизуридаги “Матбаа” цехида чоп этилди.

730018, Қарши шаҳри, Мустақиллик шоҳ кўчаси, 22-үй.